ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

Personal Factors Relates to Level of Learning Outcomes to Thai Qualification Framework for Higher Education of Undergraduate Student Occupational Health and Safety Program Faculty of Health and sports Science Thaksin University

อรนุช กำเนิดมณี[1*]
Orranuch Kumnerdmanee[1*]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.946 (α-Coefficent = 0.946) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Multiple regression ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน เพศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และช่องทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ควรมีการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์การรับนิสิตให้มากขึ้น และเพิ่มช่องทางการเข้าศึกษาที่หลากหลายและครอบคลุมทุกพื้นที่การศึกษา

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

Abstract

The objective of this research was to study the relationship between personal factors and the level of learning outcomes according to the National Higher Education Qualifications Framework of undergraduate in Occupational Health and Safety program (OHSP). The population were 194 student's year 1 to year 4 who was the first year to the fourth year in OSHP for academic year in 2018. The data were collected using questionnaire which has the 5 rating scale. The reliability was examined by Cronbach's alpha coefficient of 0.946. The data were analyzed using Multiple regression. In term of personal factors related to level of learning outcome, the results showed that ages was related 6 aspects learning outcomes. Moreover, gender, the year level and admission correlated to knowledge and intellectual skills, the

[1] คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง พัทลุง 93210
[1] Faculty of Health and Sports Science, Thaksin University, Phatthalung Campus, Phatthalung, 93210
*Corresponding author: e-mail: iorranuch@tsu.ac.th
Received: *December 6, 2021*, Accepted: *January 4, 2021*, Published: *May 8, 2022*

develop interpersonal relationships and responsibilities skill, and the numerical analysis skills; communication and information technology respectively with the significant difference at .05. Hence, OSHP should have a various of the communication way in order to increase the freshman and type of admission.

Keywords: authentic learning outcomes, Thai Qualification Framework for higher education, occupational health and safety program

บทนำ

สถาบันการศึกษา มีหน้าที่ในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศชาติ และเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงมีความหลากหลาย ในประเภท รูปแบบและเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนทั้งทางด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การบริหารและการจัดการ ตลอดจนกลุ่มคนผู้รับบริการ โดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนมากต่างมุ่งเน้นการผลิตกำลังคน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นสำคัญ ดังนั้นความมุ่งหวังของการจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา คือ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเพียบพร้อมทั้งในด้านคุณภาพ มีคุณธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในประเทศ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงได้กำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและเหมาะสมกับผู้เรียน ในปัจจุบันคุณภาพบัณฑิตไม่ได้เน้นที่การเรียนเก่งด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว คุณลักษณะสำคัญลำดับต้น ๆ ที่ควรเน้น คือ การมีคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็นด้วยวิชาการ มีความรู้พื้นฐานและความสามารถในการปรับตัวสู่การพัฒนาทักษะ มีศักยภาพ และมีคุณสมบัติที่สามารถศึกษาเรียนรู้ และพร้อมที่จะรับการฝึกอบรมก่อนเริ่มทำงานและในระหว่างทำงาน (เกื้อ, 2545) รวมทั้งเป็นผู้มีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาในลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถทำหน้าที่และมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นเพื่อให้มาตรฐานของผู้เรียนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามีมาตรฐานในระดับนานาชาติ และมีเกณฑ์การประเมินมาตรฐานและคุณภาพไปในทิศทางเดียวกัน คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานอุดมศึกษาจึงได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (TQF: Thai Qualification Framework For Higher Education) ประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Morals) ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical, Communication and Information Technology Skills) ในบางสาขาวิชาอาจกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้มีมากกว่า 5 ด้านก็ได้ เช่น ด้านทักษะปฏิบัติ เน้นทักษะของการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญก็จะเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศและอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน (ธวัชชัย, 2556) ส่วนนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน (นวรัตน์, 2559)

สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2560 และดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตในปีการศึกษา 2560 โดยหลักสูตรเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้สู้งาน มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทวิชาชีพทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสามารถปฏิบัติงานทางด้านความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดได้ (คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2560) ทั้งนี้จากการประเมินความพึงพอใจของนิสิตต่อคุณภาพหลักสูตรในภาพรวมประจำปีการศึกษา 2561 พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ซึ่งนิสิตให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวการจัดการเรียนการสอน โดยทางหลักสูตรควรมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง และปรับวิธีการสอนที่เน้นความรู้ไปใช้ในการทำงานได้ และจากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่า จุดอ่อนของบัณฑิต คือ ขาดทักษะ

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น พม่า (อรนุช และวรินทร์ทิพย์, 2561) จากผลการประเมินความพึงพอใจ/ไม่พึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ รุ่นปีการศึกษา 2560 -2561 พบว่า จุดที่ควรปรับปรุงของบัณฑิต คือ การขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะความเป็นผู้นำ ไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถทนกับแรงกดดันได้ และยังขาดทักษะด้านการนำหลักการทางทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง (ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2563) จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ตลอดจนนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระเบียบวิธีวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

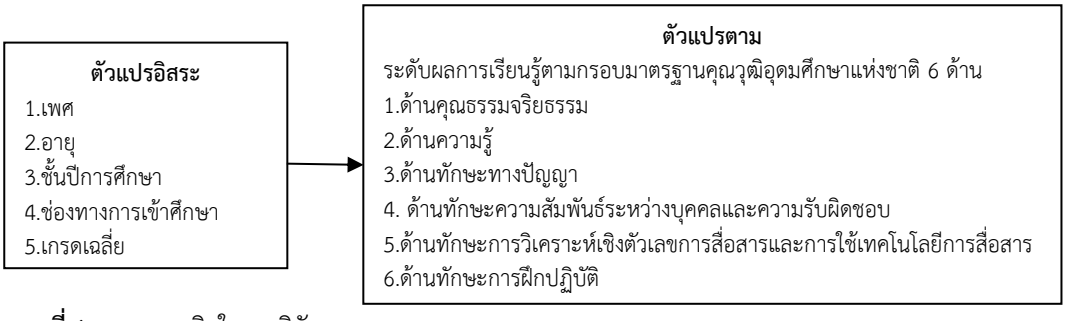

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม- พฤศจิกายน 2562 ประชากร คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ตามรายชื่อที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 โดยทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นชั้นปี ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 64 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 42 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 39 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 49 คน รวม 194 คน โดยมีอัตราการตอบกลับ (Response Rate) จำนวน 182 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.8

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้ง 6 ด้าน แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด) โดยจัดระดับผลการเรียนรู้ เป็น 3 ระดับ (ประคอง, 2542) คือ 1) ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 - 5.00 2) ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 - 3.67 และ 3) ระดับต่ำค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-2.33 เครื่องมือการวิจัยผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.95-0.97 หลังจากแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 30 คน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาก (Cornbrash' alpha coefficient) ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.946

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าเรียน และเกรดเฉลี่ย วิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ และร้อยละ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Multiple regression การศึกษาครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของมหาวิทยาลัยทักษิณ เลขที่ COA.No TSU 2019-011/REC No. 067/ รหัสโครงการ 067/62-Full เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2562

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.7 มีอายุระหว่าง 20-22 ปี มากที่สุด ร้อยละ 59.9 ปีการศึกษา ส่วนใหญ่พบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 28.6 ช่องทางการเข้าศึกษานิสิตส่วนใหญ่ มาจากระบบรับตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมา คือ รอบโควตา คิดเป็นร้อยละ 31.3 และเกรดเฉลี่ย (GPA) อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.8 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=182)

ข้อมูลทั่วไปของของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	37	20.3
หญิง	145	79.7
อายุ		
ระหว่าง 17-19 ปี	53	29.1
ระหว่าง 20-22 ปี	109	59.9
23 ปีขึ้นไป	20	11.0
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	52	28.6
ชั้นปีที่ 2	43	23.6
ชั้นปีที่ 3	39	21.4
ชั้นปีที่ 4	48	26.4
ช่องทางการเข้าศึกษา		
โควตา	57	31.3
รับตรง	59	32.4
TCAS	24	13.2
Admission กลาง	35	19.2
อื่น ๆ	7	3.8
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)		
ระหว่าง 1.50-2.00	4	2.2
ระหว่าง 2.01-2.50	41	22.5
ระหว่าง 2.51-3.00	76	41.8
ระหว่าง 3.01-3.50	47	25.8
ระหว่าง 3.51-4.00	14	7.7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้ สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ (t= 2.556, p = 0.011) และอายุ (t= -3.834, p = 0.000) มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่าชั้นปีการศึกษา ช่องทางการศึกษาและเกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ภาพรวม

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.58	0.584	0.258	0.190	2.556	0.011*
หญิง	3.90	0.528				
อายุ						
17-19 ปี	4.21	0.542	-3.73	-0.413	-3.834	0.000*
20-22 ปี	3.74	0.64				
23 ปีขึ้นไป	3.80	0.476				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.21	0.597	0.061	0.128	1.197	0.233
ชั้นปีที่ 2	3.54	0.698				
ชั้นปีที่ 3	3.69	0.536				
ชั้นปีที่ 4	3.98	0.454				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	4.03	0.683	-0.045	-0.100	-1.443	0.151
รับตรง	3.78	0.571				
TCAS	4.00	0.558				
Admission	3.69	0.716				
อื่น ๆ	4.04	0.558				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.25	0.346	-0.031	-0.052	-0.676	0.500
2.01-2.50	3.86	0.674				
2.51-3.00	3.85	0.603				
3.01-3.50	3.94	0.588				
3.51-4.00	4.07	0.769				
ค่าคงที่ (Constant)			**4.108**		**15.995**	**0.000**
R = 0.420	R^2 = 0.153	F= 7.52	p-value < 0.05			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (t= 3.863, p = 0.000) และอายุ (t= -2.1971.01, p = 0.029) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านคุณธรรม จริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่าชั้นปีการศึกษา ช่องทางการศึกษา และเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.616	0.636	0.446	0.296	3.863	0.000*
หญิง	4.085	0.562				
อายุ						
17-19 ปี	4.08	0.657	-2.42	-0.243	-2.197	0.029*
20-22 ปี	3.57	0.666				
23 ปีขึ้นไป	3.61	0.394				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.18	0.637	0.080	0.154	1.403	0.163
ชั้นปีที่ 2	3.85	0.632				
ชั้นปีที่ 3	3.68	0.514				
ชั้นปีที่ 4	4.15	0.494				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	4.087	0.554	-0.036	-0.072	-1.01	0.314
รับตรง	3.955	0.621				
TCAS	4.041	0.496				
Admission	3.834	0.718				
อื่น ๆ	4.058	0.609				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.700	0.529	-0.028	-0.044	-0.551	0.582
2.01-2.50	3.922	0.636				
2.51-3.00	3.997	0.578				
3.01-3.50	4.063	0.570				
3.51-4.00	3.985	0.820				
ค่าคงที่ (Constant)			**3.606**		**12.395**	**0.000**
R = 0.364 R2 = 0.132	F= 5.362	p-value < 0.05				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (t= 2.269, p = 0.024) และอายุ (t= -2.7291, p = 0.007) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่าชั้นปีการศึกษา ช่องทางการศึกษา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านความรู้ ดังตารางที่ 4

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ (t= 2.388, p = 0.018) และอายุ (t= -3.029, p = 0.003) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะทางปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่าชั้นปีการศึกษา ช่องทางการศึกษา และเกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะทางปัญญา ดังตารางที่ 5

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (t= -3.178, p = 0.002) และชั้นปีการศึกษา (t= 2.268, p = 0.025) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่า เพศ ช่องทางการศึกษา และเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านความรู้

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.468	0.682	0.292	0.174	2.269	0.024*
หญิง	3.793	0.663				
อายุ						
17-19 ปี	4.088	0.657	-0.338	-0.303	-2.729	0.007*
20-22 ปี	3.571	0.666				
23 ปีขึ้นไป	3.616	0.394				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.102	0.648	0.029	0.050	0.454	0.651
ชั้นปีที่ 2	3.403	0.775				
ชั้นปีที่ 3	3.572	0.545				
ชั้นปีที่ 4	3.736	0.514				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	3.964	0.647	-0.061	-0.109	-1.520	0.130
รับตรง	3.576	0.621				
TCAS	3.777	0.561				
Admission	3.514	0.781				
อื่น ๆ	3.952	0.678				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.000		-0.071	-0.109	-1.520	0.130
2.01-2.50	3.786					
2.51-3.00	3.719					
3.01-3.50	3.751					
3.51-4.00	3.714					
ค่าคงที่ (Constant)			**4.109**		**12.587**	**0.000**
R = 0.353	R^2 = 0.125	F= 5.006	p-value < 0.05			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะทางปัญญา

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.529	0.643	0.273	0.181	2.388	0.018*
หญิง	3.841	0.582				
อายุ						
17-19 ปี	4.139	0.595	-0.333	-0.334	-3.029	0.003*
20-22 ปี	3.622	0.576				
23 ปีขึ้นไป	3.670	0.362				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.142	0.606	0.019	0.037	0.334	0.739
ชั้นปีที่ 2	3.483	0.699				
ชั้นปีที่ 3	3.646	0.426				
ชั้นปีที่ 4	3.754	0.439				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	3.975	0.644	-0.24	-0.048	-0.657	0.501
รับตรง	3.579	0.552				
TCAS	3.883	0.478				
Admission	3.714	0.658				
อื่น ๆ	3.800	0.365				

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.300	0.346	-0.065	-0.100	-1.268	0.207
2.01-2.50	3.775	0.573				
2.51-3.00	3.797	0.620				
3.01-3.50	3.774	0.633				
3.51-4.00	3.828	0.606				
ค่าคงที่ (Constant)			**4.108**		**14.159**	**0.000**
R = 0.369	R^2 = 0.136	F= 5.552	p-value < 0.05			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.729	0.727	0.222	0.130	1.681	0.094
หญิง	4.034	0.665				
อายุ						
17-19 ปี	4.232	0.604	-0.404	-0.357	-3.178	0.002*
20-22 ปี	3.865	0.731				
23 ปีขึ้นไป	3.866	0.437				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.224	0.611	0.150	0.253	2.268	0.025*
ชั้นปีที่ 2	3.736	0.815				
ชั้นปีที่ 3	3.641	0.627				
ชั้นปีที่ 4	4.180	0.495				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	4.140	0.639	-0.059	-0.104	-1.434	0.153
รับตรง	3.915	0.688				
TCAS	3.930	0.589				
Admission	3.828	0.801				
อื่น ๆ	3.952	0.678				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.000	0.720	0.012	0.016	0.199	0.842
2.01-2.50	4.000	0.662				
2.51-3.00	3.982	0.661				
3.01-3.50	3.992	0.700				
3.51-4.00	4.047	0.737				
ค่าคงที่ (Constant)			**4.040**		**12.065**	**0.000**
R = 0.322	R2 = 0.104	F= 4.069	p-value < 0.05			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (t= -4.467, p = 0.000) และช่องทางการศึกษา (t= -2.212, p = 0.028) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่า เพศ และเกรดเฉลี่ย ชั้นปีการศึกษา ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร ดังตารางที่ 7

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ (t= -4.221, p = 0.000) ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่พบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ย ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.477	0.705	0.190	0.117	1.621	0.107
หญิง	3.825	0.626				
อายุ						
17-19 ปี	4.232	0.604	-0.504	-0.467	-4.467	0.000*
20-22 ปี	3.865	0.731				
23 ปีขึ้นไป	3.866	0.437				
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.217	0.551	0.083	0.147	1.418	0.158
ชั้นปีที่ 2	3.387	0.793				
ชั้นปีที่ 3	3.581	0.450				
ชั้นปีที่ 4	3.722	0.462				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	3.982	0.602	-0.081	-0.149	-2.212	0.028*
รับตรง	3.621	0.585				
TCAS	3.986	0.533				
Admission	3.466	0.797				
อื่น ๆ	3.666	0.471				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.500	0.333	0.042	0.059	0.793	0.429
2.01-2.50	3.601	0.578				
2.51-3.00	3.745	0.677				
3.01-3.50	3.829	0.658				
3.51-4.00	4.071	0.730				
ค่าคงที่ (Constant)			**4.181**		**14.066**	**0.000**
R = 0.474	R^2 = 0.225	F= 10.211	p-value < 0.05			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
เพศ						
ชาย	3.626	0.679	0.126	0.084	1.132	0.259
หญิง	3.840	0.583				
อายุ						
17-19 ปี	4.232	0.521	-4.53	-4.53	-4.221	0.000*
20-22 ปี	3.565	0.632				
23 ปีขึ้นไป	3.516	0.425				

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	b	Beta	t-value	p-value
ชั้นปีการศึกษา						
ชั้นปีที่ 1	4.224	0.575	0.038	0.073	0.689	0.492
ชั้นปีที่ 2	3.484	0.679				
ชั้นปีที่ 3	3.636	0.458				
ชั้นปีที่ 4	3.743	0.412				
ช่องทางการเข้าศึกษา						
โควตา	4.023	0.640	-0.039	-0.078	-1.127	0.261
รับตรง	3.607	0.549				
TCAS	3.916	0.484				
Admission	3.642	0.629				
อื่น ๆ	3.904	0.489				
เกรดเฉลี่ย						
1.50-2.00	3.375	0.343	-0.42	-0.078	-1.127	0.261
2.01-2.50	3.784	0.555				
2.51-3.00	3.804	0.645				
3.01-3.50	3.783	0.586				
3.51-4.00	3.952	0.693				
ค่าคงที่ (Constant)			**4.522**		**15.966**	**0.000**
R = 0.427 R2 = 0.183	F= 7.861	p-value < 0.05				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

โดยสรุป สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยแยกรายด้านจำนวน 6 ด้าน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะ

ส่วนเพศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดม ศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านความรู้ และ ด้านทักษะทางปัญญา ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และช่องทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

โดยสรุป จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ ทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิสิตอยู่ในกลุ่มระหว่าง 20-22 ปี ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันเป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 59.9 จึงทำให้มีกลุ่มในการช่วยเหลือกันด้านการเรียนได้มากกว่าตัวอย่างนิสิตที่มีอายุระหว่าง 17-19 ที่มีเพียงร้อยละ 29.1 และอายุ 23 ปีขึ้นไปที่มีเพียงร้อยละ 11.0 สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรปวีณ์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ ธวัชชัย (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท

ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักศึกษา คือ อายุ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณีย์ (2527) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการศึกษาของนิสิตมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยกลุ่มนิสิตที่มีอายุน้อยจะมีสัมฤทธิผลทางการศึกษาสูงกว่ากลุ่มนิสิตที่มีอายุมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรินทร์ และธีระ (2557) ศึกษาระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF และเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบ TQF ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน จะมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกัน

ผลการศึกษารายด้านพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรินทร์ และธีระ (2557) ศึกษาระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF และเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบ TQF ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF สูงกว่าเพศหญิงทุกด้านสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธวัชชัย (2556) พบว่า เพศของนักศึกษามีผลต่อการสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิลาวัลย์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรปวีณ์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธวัชชัย (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 41.8 จะมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการเรียน และเจตคติ แรงจูงใจในการเรียนปานกลาง แต่ผลการศึกษานี้ขัดแย้งกับหลาย ๆ ผลการศึกษา เช่น ผลการศึกษาของ ศิวพร (2560) ได้ศึกษางานวิจัยปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐานในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการศึกษาของ นวรัตน์ (2561) ได้ศึกษางานวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า อายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้ง 6 ด้าน ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนควรกำหนดวิธีการสอน การวัดผล และประเมินผลนิสิต ในแต่ละช่วงอายุให้แตกต่างกัน เพื่อให้นิสิตบรรลุผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยอาจารย์ผู้สอนต้องเสริมทักษะด้านความรู้ และด้านทักษะปัญญา ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าด้วยตนเอง และฝึกทักษะทางกระบวนการคิดให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ โดยการให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น การอภิปราย การโต้แย้ง และการนำเสนอผลงานที่ตนเองไปค้นคว้ามาด้วยรูปแบบการนำเสนอที่สร้างสรรค์ แปลกใหม่ ตลอดจนเปิดโอกาสให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติจริงในพื้นที่ หรือชุมชน สังคมให้มากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยควรเน้นการเรียนการสอนที่ฝึกให้นิสิตได้มีทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี ด้วยการให้นิสิตได้เรียนในรายวิชาเกี่ยวกับการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลโดยวิธีทางสถิติ รวมทั้งรายวิชาที่ให้ความรู้และพัฒนาทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาพบว่า ช่องทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร นั้นแสดงให้เห็นว่านิสิตทุกคนสามารถเข้าถึงช่องทางการศึกษาโดยผ่านระบบสารสนเทศได้ทั่วถึง ดังนั้นสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ควรมีการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์การรับนิสิตให้มากขึ้น และเพิ่มช่องทางการเข้าศึกษาที่หลากหลายและครอบคลุมทุกพื้นที่การศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการวิจัยต่อไปอาจจะขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสาขา และคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยทักษิณ หรือศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตหลาย ๆ มหาวิทยาลัย ที่ศึกษาสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างน้อย จึงไม่สามารถแบ่งกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบปัจจัย โดยใช้การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนรู้ สูง กลาง ต่ำ ได้ดังนั้นในการวิจัยต่อไปอาจจะเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ โดยผ่านนิสิตกลุ่มที่มีผลการเรียนรู้ สูง กลาง ต่ำ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. [online]. Available: http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf. (สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2564).

กฤษณีย์ อุทุมพร. 2527. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการศึกษาของนิสิตมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 142 หน้า.

เกื้อ วงศ์บุญสิน. 2545. การปรับฐานทรัพยากรมนุษย์ของไทย: แนวทางวิเคราะห์. วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 19-26. *ใน:* เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ โครงการทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์. วันที่ 13 กรกฎาคม 2545. ณ ห้องเชียงแสน โรงแรมนารายณ์.

คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ. 2560. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หลักสูตรปรับปรุง 2560. หน้าที่ 6.

ฉัตรปวีณ์ จรัสวราวัฒน์. 2552. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสาร มฉก. วิชาการ. 12(21): 33-52.

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554. รายงานวิจัย.สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. 142 หน้า.

นวรัตน์ ศึกษากิจ. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพมหานคร. 107 หน้า.

ประคอง กรรณสูต. 2542. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร. 89 หน้า.

ประพันธ์ เกียรติเผ่า. 2555. ความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ ของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา.รายงานวิจัย.คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. นครปฐม. 83 หน้า.

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. 2563. ข้อมูลสถิติ. [online]. Available: https://www.qa.tsu.ac.th/page_detial_menu.php?idm=7&mid=423#. (สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2563).

วัชรินทร์ แพงศรี และธีระ ฤทธิรอด. 2557. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 3137-3146. *ใน:* การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 14. วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิลาวัลย์ กองสะดี. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552.รายงานวิจัย. วิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี. 88 หน้า.

ศิวพร สุวรรณมณี. 2560. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจพื้นฐานในระดับมหาวิทยาลัย.วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. 37(2): 289-308.

อรนุช อิสระ และวรินทร์ทิพย์ ชูช่วย. 2561. ความคาดหวังและความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ. รายงานวิจัย. คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. พัทลุง. 139 หน้า.